

Arrest

nr. 213 801 van 12 december 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. FAWZI
Pierenbergstraat 43
2020 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. FAWZI en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 29 juli 2015, verklaarde er zich op dezelfde dag een eerste maal vluchteling.

1.2. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. X van 9 mei 2016 werd verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

1.3. Op 22 november 2016 verklaarde verzoekster zich een tweede maal vluchteling.

1.4. Op 1 maart 2017 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.5. Op 4 september 2017 verklaart verzoekster zich een derde maal vluchteling.

1.6. Op 31 juli 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoekster werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Sri Lankaanse nationaliteit, bent u van Tamil origine en bent u geboren in Pandaitherippu, Manipay gelegen in het Jaffna district. U bent christen.

U diende een eerste verzoek om internationale bescherming in op 29 juli 2015. U verklaarde dat u in 1989 huwde met E.A., een Tamil die werkte in Kotahena, Colombo. Omdat uw ouders gekant waren tegen dit huwelijk, bent u buiten hun weten om gehuwd in Colombo, nadat uw echtgenoot was vrijgelaten uit de gevangenis van Boosa. Hij was er door de Sri Lankaanse autoriteiten van verdacht te behoren tot het LTTE ("Liberation Tigers of Tamil Eelam") en zes maanden opgesloten. Het volgende jaar ging uw kerkelijk huwelijk door in Jaffna, nu wel met toestemming van uw ouders. Uw echtgenoot is landbouwer. In de loop van 1992 sloot uw jongere broer C.P. zich aan bij het LTTE, waardoor het Sri Lankaanse leger u en uw familie lastig vielen. Daarom verhuisden jullie in hetzelfde jaar naar Manipay. Door het aanhoudende conflict in Jaffna verhuisde uw gezin in 1996 naar Pandiyankulam en Mallavi in het Mullaitivu district. U was toen zwanger van uw tweede kind en beviel in Puttalam van een tweede zoon. Sindsdien woonde u steeds in Puttalam district met uw echtgenoot en kinderen, in de wijk Kothanthivu, dorp Kaddaikadu. In 1996 werd uw man na verraad door Singalezen kort gearresteerd door de CID ("Criminal Investigation Department") in Puttalam. Na het betalen van smeergeld kreeg u uw echtgenoot vrij.

In Puttalam leerde u de jongeman D. kennen. Toen hij zich in Mannar aansloot bij het LTTE, bleef u hem thuis ontmoeten. Hij zei dat hij in Mannar verantwoordelijk was voor de wapenvoorraad van het LTTE. Af en toe gaf u hem te eten of overnachtte hij bij uw gezin. Bij een omsingeling van de woning van D. in Puttalam, werd zijn paspoort in beslag genomen. Omdat hij vreesde voor arrestatie door het CID, vroeg D. u hem te begeleiden naar de luchthaven in Colombo om naar Maleisië reizen. U deed dit rond juli 2008, waarna u geen contact meer met hem had. Op 9 mei 2009 werden op het land van D. verborgen wapens aangetroffen door de Sri Lankaanse autoriteiten na een tip van enkele Singalese buurtbewoners. U werd op 15 mei 2009 door de CID thuis opgepakt voor een verhoor op het politiekantoor van Munthal. U werd de volgende dag per jeep overgebracht naar een gevangenis in Negombo, en gedurende veertien dagen vastgehouden. U werd ervan beschuldigd connecties te hebben met het LTTE via uw jongere broer en via D.. Tijdens de ondervragingen onderging u martelingen. U werd eveneens seksueel misbruikt. De achtste dag van uw opsluiting werd uw heup gebroken door slagen met een pvc-buis. Uiteindelijk kreeg u toelating voor een medische behandeling in het ziekenhuis van Negombo, vanwaar u werd getransfereerd naar een ziekenhuis in Colombo. Met de mobiele telefoon van een andere patiënte in het ziekenhuis, slaagde u erin uw nicht in Colombo te contacteren. Op 12 juni 2009 verliet u ongemerkt het ziekenhuis en werd u opgehaald door uw nicht. U verbleef bij uw nicht in Colombo. Ongeveer een jaar later verkreeg u een arbeidsovereenkomst van twee jaar om in Singapore te gaan werken als huishoudster. U verliet Sri Lanka met uw eigen officiële paspoort. U keerde na een half jaar terug naar Sri Lanka omdat uw familie het vroeg. U woonde in bij uw nicht Irene Anthony in Colombo. U werkte er als naaister. Uw broers V.S. en C.P. wonen beiden ook in Colombo. Omdat u zich beroofd voelde van uw vrijheid in Sri Lanka en u zich nauwelijks buiten durfde te begeven, besloot u uiteindelijk Sri Lanka te verlaten. Met een vervalst Sri Lankaans paspoort en onder begeleiding van een mensensmokkelaar reisde u op 28 juli 2015 per vliegtuig vanuit Colombo via een onbekend Arabisch land naar een andere onbekende bestemming. U reisde per wagen naar België.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u uw originele Sri Lankaanse identiteitskaart, uw huwelijksakte en een vertaling daarvan, uw geboorteakte, de geboorteakte van uw echtgenoot en deze van uw drie kinderen en een krantenartikel over de arrestatie van vier personen neer. Op 15 december 2015 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw relaas, en dus ook niet aan uw beweerde band met verschillende LTTE-leden. U tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) volgde bovenstaande beslissing op 9 mei 2016.

Zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka, diende u op 22 november 2016 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U baseerde zich volledig op uw voorgaande verzoek zonder dat u één concreet nieuw element aanhaalde.

U legde een document voor waaruit moet blijken dat uw zoon in Australië is, evenals een kopie van uw paspoort. Op 1 maart 2017 nam het CGVS een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag omdat u zich bleef baseren op uw vorige verzoek zonder nieuwe elementen aan te brengen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder teruggekeerd te zijn naar Sri Lanka, diende u op 4 september 2017 een derde verzoek om internationale bescherming in. U baseert zich op uw voorgaande asielaanvraag en legt bijkomende stukken neer die moeten aantonen dat uw broer en zoon omwille van dezelfde vrees ook zijn gevlucht. U voegt er aan toe dat u werd gearresteerd op 20 augustus 2014, mishandeld en in twee ziekenhuizen verzorgd tot u kon ontsnappen. U verklaart ook dat u actief lid bent van het Tamil Coordinating Committee (TCC). Uw verzoek werd door het CGVS in overweging genomen op 18 april 2018.

U legt nieuwe originele stukken neer, namelijk een UNHCR vluchtelingenattest van uw zoon Dh. in Jakarta; een arrestatiebevel, een summons van de rechtbank (oproeping), een brief van uw advocaat, foto's en een brief van het TCC en een tijdelijke verblijfskaart van uw broer C.P. in Duitsland. Tijdens het persoonlijk onderhoud legt u ook uw originele identiteitskaart neer en brieven van uw zoon en man. Na het persoonlijk onderhoud stuurt u per mail nog scans door van de identiteitskaart van uw echtgenoot, een "police inquiry" met vertaling, een "GS certificate" met vertaling en een foto van C.P..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw vorige verzoek blijkt immers dat u gendergevoelige onderwerpen aansneet. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een vrouwelijke protection officer, bijgestaan door een vrouwelijke tolk. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van vluchteling, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Primo blijkt dat u zich blijft beroepen op motieven die het CGVS eerder al ongeloofwaardig achtte, waaronder activiteiten voor en banden met de LTTE en de vervolging waarvan u vervolgens het slachtoffer zou zijn geworden. U kiest er zelfs voor om nog meer leugens aan uw verklaringen toe te voegen. Dit manifeste gebrek aan medewerking breekt uw algemene geloofwaardigheid verder af.

Zo blijkt dat u in de loop van uw persoonlijk onderhoud feiten toevoegt, verdraait of enkele jaren in tijd doet reizen. Immers er aan herinnerd dat het CGVS uw medewerking verwacht door de waarheid te spreken, volledig te zijn en enkel authentieke stukken neer te leggen, geeft u tijdens het gehoor toe dat u inderdaad loog over uw arrestatie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2) die verband zou hebben gehouden met D.. Niettemin beweert u even later toch u dat u hiermee bedoelde dat u niet in 2009 werd aangehouden, maar dat deze feiten zich in 2014 zouden hebben afgespeeld (p. 16). Echter van enige problemen in 2014 was in uw eerste noch tweede verzoek enige sprake. Het dooreen haspelen van de chronologie van uw relaas als nieuw element kan bezwaarlijk een ernstige benadering worden genoemd. Bovendien verklaart u aanvankelijk dat u tot uw vertrek bij uw man woonde in Puttalam. Na confrontatie met de vaststelling dat u bij de DVZ had aangegeven dat u echter in Kalathura (ten zuiden van Colombo) zou hebben gewoond het laatste jaar, geeft u aan dat u in 2014 was opgesloten geweest en het laatste jaar inderdaad zonder uw man woonde in Kalathura, in het estate van verwanten (pp. 6, 7). Het lijkt er zodoende op dat u zelf verward geraakte over verzonnen feiten. Het is aan u om ondubbelzinnige klaarheid te brengen in uw verhaal. U laat dit alles na, wat een sterke indicatie is van kwader trouw ten aanzien van de asielpcedure.

Zo blijkt dat u ook blijft liegen over uw paspoorten. U verklaart aanvankelijk stellig dat het eerste paspoort waarover u beschikte dateert van 2009 (p. 3) en dat u toen voor het eerst uw land verliet. Echter pas na confrontatie met de vaststelling dat de kopie van uw paspoort een nummer van een eerder paspoort vermeldt, bent u bereid om het CGVS correcter in te lichten (p. 5). Inderdaad had u eerder al een paspoort en was u al in het buitenland, maar u zou hier niet aan hebben gedacht omdat het voor uw huwelijk was. Blijkt dat u omzeggens 3 jaar in Brunei werkte, wat bezwaarlijk als een detail geldt. U verontschuldigt zich voor deze vergeetachtigheid en benadrukt dat dit niet de bedoeling was hierover te liegen.

Het CGVS kan dit niet ernstig nemen, immers dergelijk selectief omzeilen van de vragen van het CGVS getuigt niet van een oprechte medewerking en verkleint zo aanzienlijk de betrouwbaarheid van uw andere verklaringen. Immers het CGVS kan nog steeds niet nagaan hoe vaak, wanneer en waarom u in het verleden Sri Lanka verliet. Momenteel erkent u dat u over drie echte en een vals paspoort heeft beschikt; het CGVS heeft er nog steeds geen enkel origineel van ontvangen. Het is dus onmogelijk om na te gaan of het er eventueel nog meer waren en wat u werkelijk met deze paspoorten heeft gedaan. Bovendien versterkt dit gegeven het vermoeden dat uw werk in Brunei, Maleisië en Singapore eerder een beeld van arbeidsmigratie verklaart dan een vermeende LTTE betrokkenheid. Hoe dan ook blijft uw bewering dat u D., uw zoon en andere LTTE leden naar de luchthaven of het buitenland moest escorteren omdat u als vrouw geen verdenking op u zou laden een blote bewering die maar heel matig kan overtuigen. Overigens wijst het CGVS er op dat u thuis een origineel paspoort zou hebben liggen en dat u aangaf het te zullen bezorgen. Echter in de weken na het persoonlijk onderhoud heeft het CGVS hier vruchteloos op gewacht. Kortom uw reisweg blijft net als in uw eerste verzoek ongeloofwaardig, evenals uw uitleg waarom u een nieuw paspoort liet maken maar het nooit zou hebben gebruikt.

Zo blijkt ook dat uw bewering dat u actief zou zijn voor het TCC in België minstens een grove overdrijving is (verklaring meervoudige aanvraag, 25.09.2017, punten 16 en 17). U geeft aan dat "al de foto's" op het internet staan, dat de autoriteiten in Sri Lanka dat zouden weten en dat u deelneemt aan al hun activiteiten. Echter wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd uit te wijden over dit engagement blijkt u amper enkele keren een bijeenkomst te hebben bijgewoond. U bent geen lid van de TCC en neemt niet deel aan het bestuur. De foto's die u neerlegt geven hoogstens weer dat u op een onbekend moment ergens met spandoeken en kaarsen aanwezig was. Dit getuigt bezwaarlijk van uitgesproken militantisme. De brief van de TCC die u neerlegt blinkt evenmin uit in duidelijkheid over wie u bent en wat u voor de Tamil zaak zou hebben betekend. Dat u "graag mensen helpt" en deelneemt aan hun "active" (sic) roept meer vragen op dan dat het er beantwoordt. Dat de brief meer toelichting geeft over de TCC dan over uzelf is een duidelijke indicatie dat deze organisatie de facto niets over u te melden heeft. Met andere woorden, het CGVS kan niet aannemen dat u die Sri Lanka recent zou hebben verlaten en niet kan aantonen dat u bij vertrek uit Sri Lanka al in de negatieve belangstelling stond van de autoriteiten en evenmin dat uw activiteiten in de diaspora kunnen worden aangemerkt als uitgesproken activistisch of als een reële, significante bedreiging voor de integriteit van de Sri Lankaanse staat, vervolging riskeert of een reëel risico op ernstige schade loopt. Er ligt geen informatie voor waaruit blijkt dat low profile demonstranten in het buitenland ernstige problemen riskeren bij een terugkeer naar Sri Lanka. Met andere woorden u geeft opnieuw blijkt van een opvallende neiging om een situatie buiten proportie te blazen, terwijl het in werkelijkheid om niets buitengewoons gaat.

U beweert overigens dat u zich niet alles correct herinnert omwille van uw medische toestand (p. 2), maar u legt geen enkele informatie neer die dit vermeende feit, noch een verband met uw leugenachtige en tegenstrijdige verklaringen kan attesteren.

Tenslotte hecht het CGVS geen geloof aan uw bewering dat uw man en dochter dagelijks elders zouden moeten slapen omdat ze voor ontvoering vrezden. Ze hebben nooit zelf problemen ondervonden, noch kan u aangeven op welke basis zij besluiten om zo te leven (pp. 14, 15). Immers als ze dagelijks toch gewoon thuis eten en verblijven en altijd in hetzelfde dorp bleven wonen kan bezwaarlijk worden beweerd dat zij een ondergedoken bestaan hebben. U maakt geen melding van convocaties, ondervragingen of arrestaties of enige andere gebeurtenis die erop zou kunnen wijzen dat zij problemen hebben. Overigens laat u na om enig bewijs te leveren van de verblijfplaats en activiteiten van uw dochter. De huidige verblijfplaats van uw man staat evenmin overtuigend vast (zie verder).

Secundo blijkt dat de documenten die u neerlegt niet enkel een ongeloofwaardig relaas niet kunnen ondersteunen, maar integendeel bevestigen dat u ter kwader trouw handelt. Er zijn immers heel sterke indicaties van fraude.

Vooreerst heeft het CGVS fundamentele vragen bij het origineel arrestatiebevel dat u neerlegt. Bij het indienen van uw tweede volgend verzoek kan u niet zeggen hoe uw man dit stuk verkreeg, noch kan u er toelichting over geven (verklaring meervoudige aanvraag, 25.09.2017, punten 17 en 20). Hiernaar gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud weet u dan toch te zeggen dat uw man het persoonlijk van de politie heeft ontvangen (notities van het persoonlijk onderhoud p. 8). Dat u een document neerlegt waar u aanvankelijk geen context bij kan schetsen is een eerste indicatie van een ondermaatse interesse in het belang ervan en draagt bezwaarlijk bij aan uw geloofwaardigheid. Echter bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het dossier dat originele arrestatiebevelen nooit aan een verdachte wordt overhandigd, maar bij de rechtbank wordt bewaard. Enkel een advocaat kan eventueel een kopie verkrijgen, maar dan zal het zegels bevatten, die hier niet aanwezig op zijn. Bovendien stelt het CGVS bijkomende vormfouten vast: het bevel bevat geen rechtbanknummer en de achterkant is niet ingevuld terwijl dit wel verplicht is. Overigens is het ook opmerkelijk dat er pas in 2017 een bevel komt voor een zaak van 2014. Het lijkt er dus sterk op dat u een vervalst stuk heeft neergelegd. Over het andere stuk kan u zo mogelijk nog minder kwijt.

U vermoedt dat het een bevel van de rechtbank is om u te arresteren en dat de politie het aan uw man heeft bezorgd (p. 9). U weet er niets anders over te zeggen, u heeft het immers niet gelezen. Dat het in Singalees is opgesteld is hiervoor geen verschoning, immers u legt het neer in het kader van uw asiendossier waardoor het aan u is om de relevantie ervan toe te lichten. U geeft trouwens aan dat uw zoon vloeiend Singalees spreekt en ongetwijfeld zijn er in de Belgische Tamil gemeenschap wel enkele mensen te vinden die u hiermee kunnen helpen. U vond het blijkbaar niet interessant genoeg om deze opties te proberen. Daarnaast blijkt na vertaling door het CGVS om een “summons of a foreigner” gaat, wat suggereert dat de overheid naar u zoekt in het buitenland. U zegt hier niets over. Ook voor summons geldt nochtans dat deze documenten zowel recto als verso naar behoren en volledig moeten worden ingevuld, quod non. Kortom alles wijst erop dat u vervalste stukken heeft neergelegd, wat uiteraard een zeer negatieve weerslag heeft op de geloofwaardigheid van uw andere documenten. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt bovendien dat vervalste stukken gemakkelijk verkrijgbaar zijn in Sri Lanka.

Vervolgens beweert u dat u pas recent twee oudere brieven van uw man en zoon thuis heeft “terugggevonden” en dat u ze daarom nu pas neerlegt (p. 8). Ze zouden bewijzen dat het onveilig is voor u om terug te keren naar uw land. Echter los van het feit dat ze inhoudelijk nietszeggend zijn, is hun doel onduidelijk. Dat uw meest naaste familie u (enkel) zou schrijven om te melden dat het onveilig is om terug te keren komt volkomen artificieel over. Dit wijst er eens te meer op dat uw verzoek doorspekt is met onjuiste, niet onderbouwde “informatie” en krakkemikkig gefabriceerde “bewijsstukken”.

Voor wat betreft de UNHCR vluchtelingenstatus van uw zoon Dh. blijkt dat u niet weet op basis waarvan hij bescherming kreeg in Australië. U verklaart hierover dat hij recht heeft op zijn geheimen (p. 10). Echter als u dit aanvaardt, kan u bezwaarlijk blijven beweren dat u om dezelfde reden aanspraak maakt op internationale bescherming. U bent zelfs niet bereid om hem te vragen dat hij u zijn ondersteunende stukken bezorgt. Uw weigerachtige en ontwijkende manier van antwoorden in dit verband (“hij heeft alles vernietigd”) kan niet overtuigen. Het vluchtelingenattest is afkomstig van Indonesië en geeft geen duidelijkheid over de omstandigheden van het verkrijgen van het statuut in Indonesië noch Australië. Bij gebrek aan medewerking van uw kant kan dit gegeven bezwaarlijk een positief licht werpen op uw verzoek.

Ook de verblijfskaart van uw broer biedt het CGVS omzeggens geen informatie. U bent evenmin als bij uw zoon bereid om hem om inhoudelijke of praktische verduidelijking en bewijzen te vragen met betrekking tot de verbanden tussen uw aanvragen (p. 12). Overigens loopt zijn procedure nog en is de uitkomst dus momenteel niet gekend.

De brief van de advocaat blijkt evenzeer met haken en ogen aan elkaar te hangen. Immers u verklaart zowel in uw verklaring meervoudige aanvraag als tijdens het persoonlijk onderhoud dat uw man hem inhoudelijk dicteerde. U heeft deze man nooit ontmoet en hij heeft geen enkele juridische tussenkomst gedaan in uw dossier (pp. 9-10). Als deze brief al door een advocaat is geschreven, wat het CGVS erg betwijfelt, is het volledig onduidelijk wat hem de autoriteit ertoe geeft, zonder er enig bewijs aan toe te voegen. Het lijkt er dus op dat u hier een schijn van expertise mee wil wekken, die echter door de slechte kwaliteit ervan net het tegenovergestelde effect bereikt. Overigens vermeldt de brief dat u een geheim agent zou zijn geweest, wat u zelf nooit heeft aangehaald. Als u al LTTE-ers onderdak zou hebben verschaft, kan bezwaarlijk worden gezegd dat u geheim agent was. U verklaart zelf dat u nooit LTTE lid was, noch training ontving. Het gaat dus opnieuw om blote beweringen. Voor wat betreft de bewering dat er wapens zouden zijn gevonden in uw estate, blijkt dit bovendien in tegenstrijd met uw verklaringen in uw eerste verzoek om internationale bescherming waar u aangaf dat het zich zouden hebben bevonden op de grond van D.. Het ging toen trouwens om “feiten” die plaatsvonden in 2009. Echter nu beweert u dat deze arrestatie van 2009 verzonnen is, maar dat dezelfde gebeurtenis wel echt plaatsvond in 2014, namelijk de arrestatie, de ziekenhuizen en de spectaculaire ontsnapping. Ditmaal zou u echter verraden zijn door iemand “met een masker” (p. 11); terwijl u vorige keer specifiek beweerde dat de chauffeur P. u verraden zou hebben. Het wordt duidelijk dat u uw relaas fantasievol aanpast aan gefabriceerde stukken die discrepanties vertonen met wat u eerder vertelde. Kortom het CGVS gelooft niet dat u deze problemen had, en al helemaal niet dat er een advocaat bij is komen kijken.

De kopie van de identiteitskaart van uw echtgenoot is een indicatie van zijn identiteit en nationaliteit, maar aangezien ze werd afgeleverd in 2010 kan ze niet aantonen dat hij er momenteel verblijft en al helemaal niet dat zijn veiligheid in het gedrang zou zijn. U legt wel een verblijfscertificaat neer van uw man gedateerd 21 juni 2018, maar ook deze “police inquiry” is geen ernstig document te noemen. Zo is het verbazingwekkend dat de gemeente vlot dit attest zou afleveren terwijl er tegen zijn echtgenote een arrestatiebevel zou lopen en er hiernaar toch geen enkele verwijzing naar wordt gemaakt. Minstens één zoon - die volgens uw verklaring LTTE lid was en hierdoor vluchtelingenstatus kreeg - verblijft al jaren in het buitenland, echter ook dit blijft onvermeld. Ook een vermeend verblijf van 26 jaar in Puttalam kan niet juist zijn als hij in 1992 gedurende anderhalf jaar in Qatar werkte (p. 6).

De vermeende arrestaties door de CID van uw echtgenoot vereist al evenmin enige vermelding. Dit alles komt erg eigenaardig over. Gezien de eerdere bemerkingen over de betwifelbare authenticiteit van de neergelegde warrant en de summons maakt het CGVS dus evenzeer reserves bij de echtheid van dit stuk. Het CGVS is er niet van overtuigd dat uw man zich nog in Sri Lanka bevindt, laat staan dat hij elke nacht elders moet overnachten om zich voor de 'white van' mannen te verstoppen.

Voor wat betreft het attest van vertrek van uw zoon Dh. vraagt het CGVS zich af hoe het komt dat de gemeente zo gemakkelijk zou attesteren dat iemand het land is ontvlucht. Als het al om een authentiek stuk gaat, hetgeen het CGVS betwijfelt (zie hoger), is het vooral een indicatie dat de overheid zich geen vragen stelde bij eventuele subversieve activiteiten en wordt uw bewering dat u hem het land uit moest escorteren omwille van vermeende LTTE betrokkenheid des te meer ongeloofwaardig. Overigens dateert dit stuk van 2009, waardoor zich de vraag stelt waarom u het niet eerder neerlegde. U stuurde de scan trouwens pas na het persoonlijk onderhoud door, waardoor het CGVS u er niet verder over kon bevragen.

Voor wat betreft de "GS Certificate" voor uw broer C.P. beperkt het CGVS zich tot de vaststelling dat dit niets zegt over zijn vermeende probleem en dat de geloofwaardigheid van de door u neergelegde documenten momenteel nog nagenoeg onbestaande is. U stuurde de scan trouwens pas na het persoonlijk onderhoud door.

De foto van iemand waarvan u beweert dat hij uw broer is, biedt geen enkele toelichting over datum noch context en voegt dus niets toe aan uw dossier. U stuurde de scan trouwens pas na het persoonlijk onderhoud door.

Uit de kopie van uw paspoort kan het CGVS afleiden dat u tussen 28 maart 2009 en 11 april 2009 in Singapore en Maleisië was, en opnieuw tussen 1 november 2010 en 21 mei 2011. Zoals in de vorige beslissingen van het CGVS werd opgemerkt wijzen deze legale binnen- en buitenkomsten op een normale relatie met de Sri Lankaanse overheid. Waar de problemen nadien vandaan zouden zijn gekomen, heeft u niet aannemelijk weten te maken.

Overigens is het evenzeer vreemd dat een aantal van deze stukken nu pas opduiken, terwijl ze dateren van voor de beslissing over uw eerste volgend verzoek viel (namelijk 1 maart 2017). Het gaat om volgende documenten: het UNHCR attest, de summons, het arrestatiebevel, de brieven van familieleden, de police inquiry voor uw broer C.P., attest van vertrek van uw zoon Dh.. Dat u hiermee niet onmiddellijk uw verzoek, noch een eventueel beroep stoffeerde, is opnieuw een indicatie dat deze stukken later werden gefabriceerd en geantidateerd.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en adstrueert dit als volgt:

"1.1. Geschonden bepalingen en bespreking:

1.1.1. Artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen en artikel 62 van Vreemdelingenwet bepalen dat de administratieve beslissingen zowel in feite als in rechte moeten worden gemotiveerd.

De artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen stellen dat de administratieve handeling uitdrukkelijk dient te worden gemotiveerd en dat in de motivering van de akte de feitelijke en de juridische motivering dienen te worden opgenomen. Bovendien dient de motivering afdoende te haar. Zo stipuleert artikel 62 van de Vreemdelingenwet het volgende:

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. [...]"

1.1.2. Er moet worden benadrukt dat conform artikelen 2 en 3 Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen in de motivering van de administratieve beslissing steeds uitdrukkelijk de feitelijke en de juridische gronden vermeld moeten worden opdat de betrokken perso(en) kennis zouden hebben van gronden waarop de administratieve overheid zich baseert om een (weigerings)beslissing te nemen.

Uit de samenlezing van de artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen volgt duidelijk dat:

a) De administratieve beslissing uitdrukkelijk dient gemotiveerd te worden;

b) In de motivering (opgenomen in de betrokken administratieve beslissing - in casu de bestreden beslissing d.d. 15 september 2017) zowel de feitelijke als de juridische gronden dienen vermeld te worden;

c) De motivering afdoende dient te zijn;

De administratieve beslissing is slechts afdoende gemotiveerd wanneer de aangehaalde motieven draagkrachtig zijn rekening houdend met de evenredigheid van de te nemen beslissing door de administratieve overheid. Zo kan er slechts sprake zijn van een afdoende motivering wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten.

Verzoekster is van oordeel dat het CGVS in haar beslissing van 31 juli 2018 afbreuk doet aan de motiveringsplicht.

De beslissing van het CGVS herneemt inhoudelijk voor een groot deel de beslissing die voorheen reeds was genomen en vult deze aan met een aantal elementen op basis waarvan het CGVS van oordeel is dat er geen sprake kan zijn van subsidiaire bescherming in hoofde van verzoekster.

Het CGVS stelt grote vragen bij de bewijs waarden van de nieuw aangebrachte stukken.

Tijdens het verhoor verzocht het CGVS verzoekster om bewijsstukken bij te brengen over de verblijfsituatie van de zoon van verzoekster in Australië. De Zoon heeft immers een verblijfsrecht gekregen in Australië en dit op basis van de gebeurtenissen waarvoor verzoekster eveneens asiel aanvraagt.

Nadat de vraag werd gesteld door het CGVS heeft verzoekster het nodige gedaan om een stuk van haar zoon te kunnen krijgen. Nadat dit is gelukt en het stuk is overgemaakt aan de CGVS stelt de CGVS in haar beslissing dat ze het verdacht vinden dat het stuk nu pas is voergemaakt en dat het stuk reeds van 2009 dateert.

Dus verzoekster doet hetgeen wat CGVS vraagt en wordt hiervoor met de vinger gewezen...

Verder verwijt het CGVS verzoekster dat ze het stuk pas na het interview heeft bijgebracht waardoor er geen vragen over konden worden gesteld.

Er was nog geen beslissing genomen over de aanvraag van verzoekster dus het CGVS kon te allen tijde verzoekster oproepen om vragen te beantwoorden over de stukken. Vervolgens is het pas tijdens het interview duidelijk geworden dat het CGVS graag een stuk had gezien over het verblijfsrecht van de zoon van verzoekster.

Verzoekster had vooraf geen kennis van het verzoek van het CGVS en had geen enkel stuk in haar bezit over het verblijfsrecht van haar zoon in Australië. Ze heeft er alles aan gedaan om dit stuk in handen te krijgen. In de beslissing wordt de proactieve houding van verzoekster haar verweten...

1.1.3. Verder is verzoekster van oordeel dat het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden. Het is de taak van Uw Raad om het oordeel van het bestuur onwettig te bevinden wanneer de administratieve beslissing tegen alle redelijkheid en zorgvuldigheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St. n° 82.301 van 20 september 1999; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest nr. 28602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en R.v.V. arrest nr. 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (R.v.St. arrest n° 154.954 van 14 februari 2006; R.v.St. arrest n° 167.411 van 2 februari 2007; R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GE6EVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken (R.v.V. arrest n° 43.735 van 25 mei 2010; R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4.).

1.1.4. In casu is de bestreden beslissing van 31 juli 2018 op een niet-redelijke wijze is gemotiveerd, daar administratieve beslissingen slechts afdoende gemotiveerd zijn wanneer de motivering duidelijk, juist, pertinent, concreet, precies en volledig geformuleerd wordt zodat de bestuurde in alle duidelijkheid kan oordelen of het al dan niet zinvol is de genomen beslissing aan te vechten. Bovendien legt het zorgvuldigheidsbeginsel de verwerende partij de plicht op om beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte en volledige feitenfinding {Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3.}. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenfinding vereist dat de verwerende partij slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (Cf. R.v.V. arrest n° 28599 van 11 juni 2009, punt 2.4.). Overigens staat ook vast dat het redelijkheidsbeginsel Uw Raad toestaat de bestreden beslissing onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat {Cf. Cf. R.v.V. arrest n° 28.602 van 11 juni 2009, punt 2.3. in fine en Cf. R.v.V. arrest n° 28.599 van 11 juni 2009, punt 2.4. in fine}.

1.1.5. Er dient te worden vastgesteld dat artikelen 2 en 3 van de Wet Formele Motivering Bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikel 10 en 11 van de Grondwet, artikel 3 EVRM en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, schending van artikel 48/3, 48/4 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1 A 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 195, schromelijk met de voeten werden getreden. De handelswijze van de verwerende partij getuigt van een kennelijk onredelijk en een kennelijk onzorgvuldig bestuur. De bestreden beslissing is om die redenen niet afdoende gemotiveerd. Om al deze redenen dienen de bestreden beslissing vernietigd te worden, en te worden geoordeeld dat verzoekster recht heeft op het statuut van vluchteling/subsidiar beschermd."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Op 29 juli 2015 diende verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming in. Zij voerde aan dat zij door de Sri Lankaanse autoriteiten wordt vervolgd omwille van LTTE-connecties via haar broer en via D.. Bij 's Raads arrest nr. 167 242 van 9 mei 2016 werd verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat geen geloof kon worden gehecht aan het door haar aangevoerde vluchtrelaas. Op 22 november 2016 diende verzoekster een volgend, tweede verzoek om internationale bescherming in, waarbij zij zich beriep op dezelfde vluchtmotieven als aangehaald in haar eerste verzoek om internationale bescherming. Op 1 maart 2017 nam de commissaris-generaal inzake verzoeksters tweede verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, waartegen verzoekster geen beroep aantekende bij de Raad, zodat deze beslissing definitief is geworden. Op 4 september 2017 diende verzoekster onderhavig, derde verzoek om internationale bescherming, waarbij zij zich beroept op dezelfde vluchtmotieven als aangehaald in haar eerste verzoek om internationale bescherming, zij een aantal bijkomende elementen aanbrengt en zij enkele bijkomende stukken voorlegt. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij zich blijft beroepen op vluchtmotieven die eerder al ongeloofwaardig werden bevonden en zij in het kader van onderhavig, derde verzoek om internationale bescherming bijkomende leugenachtige verklaringen aflegt; (ii) de door haar bijkomend voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) indicaties van fraude bevatten, hetgeen eens te meer haar bedrieglijk handelen aantoonde; (iii) de voormelde bijkomend voorgelegde documenten verder de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas niet kunnen herstellen, integendeel; en (iv) uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat het loutere profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming.

Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het volharden in haar verklaringen, het opwerpen van blote beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift weliswaar dat zij meent dat de bestreden beslissing "*afbreuk doet aan de motiveringsplicht*", doch uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat zij slechts op één element enigszins concreet en inhoudelijk ingaat en dat zij zich voor het overige beperkt tot het op theoretische wijze weergeven van rechtsregels en -beginselen zonder deze *in concreto* te betrekken op de motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoekster met betrekking tot het document inzake de UNHCR-vluchtelingenstatus van haar zoon Dh. in Australië opmerkt dat de commissaris-generaal tijdens het persoonlijk onderhoud zelf heeft gevraagd naar een bewijs van de verblijfssituatie van haar zoon, dient vastgesteld dat verzoekster reeds een derde maal een verzoek om internationale bescherming indiende, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster intussen terdege op de hoogte is van de medewerkingsplicht die op haar schouders rust. Een verzoekster om internationale bescherming heeft de verplichting om haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar verzoek om internationale bescherming en het is aan de verzoekster om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekster dat zij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van haar identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over haar identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Dat de commissaris-generaal tijdens het persoonlijk onderhoud vroeg of verzoekster een bewijs ter staving van de status van haar zoon in Australië kan voorleggen, doet op zich geen afbreuk aan deze medewerkingsplicht en betekent dan ook geenszins dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing niet langer zou kunnen oordelen dat het voorleggen van het desbetreffende stuk laattijdig is. Dit klemt des te meer daar in de bestreden beslissing eveneens terecht wordt opgemerkt als volgt betreffende dit stuk: "*Voor wat betreft de UNHCR vluchtelingenstatus van uw zoon Dh. blijkt dat u niet weet op basis waarvan hij bescherming kreeg in Australië. U verklaart hierover dat hij recht heeft op zijn geheimen (p. 10). Echter als u dit aanvaardt, kan u bezwaarlijk blijven beweren dat u om dezelfde reden aanspraak maakt op internationale bescherming. U bent zelfs niet bereid om hem te vragen dat hij u zijn ondersteunende stukken bezorgt. Uw weigerachtige en ontwijkende manier van antwoorden in dit verband ("hij heeft alles vernietigd") kan niet overtuigen.*"

Het vluchtelingattest is afkomstig van Indonesië en geeft geen duidelijkheid over de omstandigheden van het verkrijgen van het statuut in Indonesië noch Australië. Bij gebrek aan medewerking van uw kant kan dit gegeven bezwaarlijk een positief licht werpen op uw verzoek.” Verzoekster voert dienaangaande geen enkel concreet verweer aan in haar verzoekschrift. Dat verzoekster in haar verzoekschrift beweert dat haar zoon in Australië een verblijfsrecht heeft gekregen *“op basis van de gebeurtenissen waarvoor verzoekster eveneens asiel aanvraagt”,* blijkt geenszins uit de voorgelegde stukken en betreft dan ook niet meer dan het herhalen van haar reeds eerder afgelegde blote en ongeloofwaardige bewering dienaangaande. Verder laat verzoekster na enige bijkomende informatie te verschaffen over dit document en/of de status van haar zoon in Australië. Verzoekster brengt evenmin enig bijkomend stuk bij dat alsnog haar bewering dat haar zoon omwille van dezelfde vluchtmotieven als haar de vluchtelingenstatus heeft gekregen kan aantonen.

Wat betreft het overige verweer in onderhavig verzoekschrift, werd er hoger reeds op gewezen dat dit een louter theoretische weergave van een aantal rechtsregels en -beginselen betreft die op geen enkele wijze betrokken worden op de motieven van de bestreden beslissing. Zo stelt verzoekster dat *“de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op ALLE GEGEVENS van het betreffende dossier en op ALLE daarin vervatte dienstige stukken”,* zonder dat zij enigszins *in concreto* aanduidt waar, wanneer of op welke wijze de commissaris-generaal volgens haar geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met welke gegevens en/of dienstige stukken. Behalve het hiervoor vermelde in verband met het document over de status van haar zoon, laat verzoekster in het geheel na *in concreto* uiteen te zetten waarom volgens haar de bestreden beslissing onredelijk, onvolledig, niet precies, niet afdoende gemotiveerd en/of onzorgvuldig zou zijn. Dergelijk verweer volstaat geenszins om de vele concrete en pertinente motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoekster er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot de zijne gemaakt en in hun geheel overgenomen.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing tevens terecht wordt gesteld als volgt: *“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw vorige verzoek blijkt immers dat u gendergevoelige onderwerpen aansneet. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een vrouwelijke protection officer, bijgestaan door een vrouwelijke tolk. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt niet dat er in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing motiveert dit als volgt: "**Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen.**" Verzoekster brengt geen concrete elementen bij die deze vaststelling weerlegt.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER